

1 VANDRINGSLYS

Må han gi dere lys til hjertets øyne, så dere får innsikt i det håp han har kalt dere til, hvor rik og herlig hans arv er for de hellige og hvor overveldende hans kraft er hos oss som tror. EF 1,18–19

Slik øynene våre tar inn sanseinntrykk, oppfatter vårt hjertes øyne de åndelige dimensjonene i livet. Paulus ber om at de skal få lys, slik at vi ser hvilket håp vi er kalt til og hvor rik på herlighet arven vår er. At jeg tilhører Jesus blir mer enn fine ord når åpenbaringslyset slås på. Da ser mine indre øyne hva dette håpet faktisk innebærer. Det er som når en arving først tror han er sønn av en fattig mann, men så oppdager at han er barn av en konge!

Det er bare Gud som kan «slå på lyset» i vårt indre, derfor er vi avhengige av at han gjør Ordet levende for oss. Det er jo ikke åndelige opplevelser i seg selv som er viktige, men at vårt indre «ser» hvem Gud er. Med våre fysiske øyne gjenkjenner vi ting og forstår dem bedre, når vi har sett dem tidligere. På samme måte legges innsikt på innsikt til vår bibellesning slik at skrift forklarer skrift. Lyset Gud kaster på ordene, gjør at våre indre øyne får dybdesyn og kan skille skygger fra gjenstander, viktig fra uviktig, menneskelige tanker fra guddommelig inspirasjon.

Be gjerne Gud om å åpenbare Ordet for deg før du leser. Om du

vil be som Paulus, kan du bytte ut «dere» med navnet ditt i bibelversene over før du begynner. Leser du sammen med noen, kan du ta med flere navn. Kristne har til alle tider lest skriften i bønn på denne måten, vel vitende om at det er Herren selv som åpenbarer sitt ord for oss.

Lyset fordriver mørket. Når ditt hjertes øyne får lys fra Skriften, skjer det samme i ditt hjerte. Mørket viker, og Jesus får plass i all sin herlighet. Slik blir hverdagen til et kall og håpet om Guds herlighet ditt livs største beveggrunn.

TIL FORDYPNING: Evangeliet etter Johannes 1

2 HIMMELVENDT HVERDAG

I Kristus utvalgte han oss før verdens grunnvoll ble lagt, til å stå for hans ansikt, hellige og uten feil. I kjærlighet og etter sin egen gode vilje avgjorde han på forhånd at vi skulle få rett til å være hans barn ved Jesus Kristus, til lov og pris for hans herlighet og nåde, som han overøste oss med i ham som han elsker så høyt.

EF 1,4–6

Da barna våre var små, var det mye som skulle skje før vi var klare til å gå ut døra om morgenen. Jeg nøt en stund med bønn, bibel og macchiato før jeg vekket barna, smurte nistepakker, kokte havregrøt, fant argumenter for hvorfor regnklærne skulle på og løste opp i søskenkrangel mens jeg skiftet en bleie – for å nevne noe! Selv om jeg har det roligere nå, er det desto travlere på jobb. Ut over dagen er det deadlines som skal overholdes, avtaler som må gjøres, kollegaer jeg skal møte til lunsj og stadig uforutsette ting som dukker opp. Livet roper til meg, ber meg om å sette opp farten, øke tempoet, produsere, levere, prestere. *Være* i kraft av det jeg *gjør*. Jeg har lært meg å stå imot akkurat den fristelsen. For jeg defineres best ved det jeg allerede *er*.

Vi har alle en iboende verdi ingen kan ta fra oss. Vi er elsket av Gud og helt unike fordi det finnes ingen som er akkurat som oss.

Vårt vesen er uerstattelig og ubetalelig og så høyt verdsatt at Jesus betalte med sitt eget liv for å vinne oss tilbake.

I disse versene står det at vi er velsignet med all Åndens velsignelse i Kristus. Dette er en ressurs vi ikke selv kan produsere eller gjøre oss fortjent til. Det begynner med at vi tror at Guds sønn beseiret døden og dødsriket. Den dagen vi sier ja til han, får vi Ånden som pant på at vi har et eget rom i himmelen. Alt det Gud har og alt det han er, får vi da tilgang til bare på grunn av Guds nåde. Før du har gjort noe som helst for å fortjene det, har du fått del i Guds rikes ressurser.

Gud vil forme deg til et bønnemenneske som jevnlig søker oppover fordi han er god. Om du bygger din identitet på at du er utvalgt i Kristus, vil ikke hverdagens nederlag og seire, om du presterer eller ikke, definere din verdi. Din identitet og verdi ligger i din frelsers kjærlighet til deg. Det gjør deg til et himmelvendt menneske midt i dagens mange gjøremål.

TIL FORDYPNING: Paulus' brev til romerne 8

3 TID FOR DIN SKAPER

Tenk på din skaper i ungdommens dager, før de onde dagene kommer, før årene kommer da du må si: «Jeg har ingen glede av dem», før sol og dagslys, måne og stjerner blir mørke og skyene vender tilbake etter regnet. Da skjelver tjenerne i huset, de sterke mennene blir krokete. Kvinnene som maler på kvernen, må stanse, for de er blitt så få; det mørkner for jentene som ser ut gjennom gluggene. FORK 12,1–3

Du har sikkert tenkt det, du også. Jeg får ikke tid til bønn og bibel i dag, det må vente. Til en dag jeg føler for det, en annen fase av livet der tiden kommer meg i møte og gir meg mer plass enn akkurat nå. Det er viktig, javel, men ingen merker om det forsømmes. Det indre livet spilles ikke ut for åpen scene. Bønnene du ber alene og lesningen i Ordet, er høyst private møter mellom deg og Gud.

Det får vente. Ikke i flere uker, men denne dagen er så full av bekymringer og gjøremål at jeg får ikke presset inn tid til det som uansett kan utebli. Han er der jo i morgen også. Det kan vente én dag til. Og samtidig står han der med åpne, naglemerkede hender og inviterer meg til fellesskap med seg, til innsyn i hans tankegang og hjertelag. Han venter og kaller på deg. Merker du det? Dragningen fra himmelen, et kall til å gå avsides og legge det andre til side en stund.

Det er besnærende å tenke at alderdommen, den skal jeg jammen utnytte godt! Da blir det roligere morgener og bedre tider for kallet til å dele hjertet med himmelkongen. Han venter jo, han er der bestandig. Alle steds nærværende. Utstrakt mot meg i livets skiftende tider.

Forkynneren setter alt på hodet. Det er mens du er ung at du virkelig bør søke Gud, skriver han. I versene over står det bokstavelig talt: bli kjent med din skaper mens armene (tjenerne i huset) fortsatt virker, mens beina (de sterke mennene) fremdeles tar deg med, mens tennene (kvinnene som maler på kvernen) er på plass og øynene (gluggene) fremdeles kan se!

Kallet kan altså ikke vente. Denne dagen er en gave til deg, morgendagen eier du ikke. Åpne hjertet for din usynlige gjest her og nå. Han er ikke en av dagens gjøremål på huskelista di. Han er din venn som vet hvor du skal, og vil ruste deg til det som ligger foran. Ordene han hvisker til deg i dag, kan være nøkler til framtidige utfordringer der menneskehjelp ikke strekker til.

TIL FORDYPNING: Jesaja 55